

J. S. Spasić

T rkom napred - odjekuje komanda, izleće iza zida vojska, žunje joj na glavi, ledima, čizmama... lica zamazana - crna.

Trk preko čistine. Odjekuju pucnji. Ispred, malo dalje, iz šumarka diže se dim. Neprijatelj napada... Svi iza drvenog zaklona.

- Zalež! Nišani - lež po prostranom polju kasarne „Aerodrom“ u Somboru kadeti 147. klase Vojne akademije. Svi oni imaju velike snove i mlade godine. Nekima je tek 18 leta, a najstarijima ne više od 20. Završće Akademiju, biti ponos ove zemlje. Ali pre nego što u oktobru prvi put sednu u studentske klupe, početak je u prašini, na polju, pod punom ratnom opremom... Na stotine hektara livada, šuma i oranica nakraj Sombora je „Aerodrom“, kom samo ime osta od nekadašnjeg vojnog aerodroma.

Iza široke kapije sve je, a kako bi drugačije u vojsci, pod konac. Na poligonu kadeti već „pod liniju“.

- Odloži naoružanje!

- Oružje uzmi!

- Nož na - stiže komanda, a momci i devojke sinhronizovano već stavljaju

Kapetan Cvetkov:
Svi ovi mlađi ljudi su, pre svega, motivisani za vojnički poziv

bajonete na puške. Vežba je zvaničnog naziva Strojeve radnje s naoružanjem.

Pored, na terenu za mali fudbal, jer normalno, moraju imati i rekreaciju, asfalt je idealan za strojev korak.

- Kadet Obućina, napred, marš! - nagnе se malo napred, postoji sekundu, pa kreće u marš kadet prve godine Vojne akademije.

Sam i sami kadeti komanduju, odvazuju vojničke čizme po asfaltu, kolena su pod pravim uglom, prsti opruženi, a ruke u ritmu levo-desno.

Udari potom odjeli-

DAMIR DERVIŠAGIĆ

OTADŽBINA ISPRED SVEGA

**BUDUĆI OFICIRI U
PRAŠINI POD PUNOM
RATNOM OPREMOM
VEŽBALI DA, AKO
ZATREBA, BRANE SRBIJU**

Kurir na obuci kadeta 147. klase Vojne akademije u „Aerodromu“ u Somboru, gde dobijaju osnovnu vojnu obuku pre studentske klupe

nje, deset njih, u paru i u ritmu. Mašu i pletenice kadetkinja. Kosa, naravno, mora da bude uredno skupljena.

Na livadi prekoputa, pod nebom punim oblačaka i suncem koje se bore da se probije, šatorska krila „pod konac“ složena u kocku. Oslojeni na desno koleno i levo stopalo, kadeti uče da sklapaju i rasklapaju naoružanje.

- Otkaci, povuci ručicu!
- Izvadi šipku!
- Cev nadole!
- Odvoj povratni mehanizam...

- Ruka na poklopac... jedna za drugom redaju

se komande, a i delovi automatske puške 7,62 mm M70 po šatorskim krilima... Pa sad sastavljanje, svi u isti mah, u ritmu... Sve je to zvanično vežba. Naoružanje sa nastavom

gađanja: ponavljanje, rukovanje i čuvanje naoružanja i opreme.

Nekoliko stotina metara iza - pravi rat! Onaj s početka, koji je uistinu taktička obuka na temu Taktički

vatrene postupci vojnika u napadu i odbrani.

U visokoj požuteloj travi, med žbunovima - žbunovi. Tek kad prideš, vidiš da su ljudi.

- Svi ovi mlađi ljudi su, pre svega, motivisani za vojnički poziv, izabrali su otadžbinu ispred svega.

Ovde smo s kadetima 147. klase Vojne akademije, iz sedam različitih modula, koji su na osnovnoj vojničkoj obuci od šest nedelja. Izvodimo vatrenu, fizičku obuku, strojeve, taktičke obuke, kao i obuku u vršenju unutrašnje službe i ostalih dužnosti za koje se spremaju tokom svog

školovanja. Potom nastavljaju obučavanje kroz četvrtogodišnje školovanje i imaju različite posebne oblike nastave na terenu, u zavisnosti od specijalnosti koju su izabrali - objavljava nam kapetan Bojan Cvetkov, komandir voda na Vojnoj akademiji.

I ove godine, navodi kapetan Cvetkov, tradicionalno vlasti najveće interesovanje za kadete koplene vojske, vojneg vazduhoplovstva i vojnoelektronskog inženjerstva.

A pod plavom beretkom, onom vojnjog vazduhoplovstva, i kadet Jovan Mrđan iz Futoga, koji je

RADMILA TUBIĆ

Obrazovanje i rodoljublje

● Radmila Tubić dolazi iz Mošorina, kraj Novog Sada, a kako i sama kaže, njen trud da uvek bude organizovana i disciplinovana vodio ju je put vojske.

- Kad sam u sedmom razredu saznaла da vojna gimnazija raspisuje konkurs, shvatila sam da je to prava škola za mene. I sada sam upisala Vojnu akademiju, koja pružа vrhunsko obrazovanje i razvija rodoljublje. Glavni cilj mi je da postanem oficir Vojske Srbije. Obuka jeste zahtevna i složena u svakom smislu, a najzanimljivije mi je gadanje iz ličnog naoružanja, dok je najzahtevnija taktička obuka koja traži fizičku spremu i izdržljivost - u jednom trenutku puzimo, u drugom trčimo pod punom opremom - priča Radmila.

završio vojnu gimnaziju. Još od malih nogu, kako kaže, gaji ljubav prema letenju, naučio je svašta o avijaciji i vazduhoplovima i, logično, došao na Vojnu akademiju.

- Želja mi je da karijeru započnem na vojnem aerodromu „Pukovnik Milenko Pavlović“ u Batajnici, a san mi je „mig 29“ - veli kadet Mrdan, te dodaje da je ova osnovna obuka veoma raznolika, zanimljiva, ali i zahtevna, i psihički i fizički.

- Najvažnije je da imamo motivaciju i da budemo fokusirani na ono što radimo kako bismo najlakše

Kadet Jovan Mrdan: Od malih nogu gajim ljubav prema letenju, a san mi je „mig 29“

savladali sve prepreke i što lakše usvojili sva nova saznanja koja će nam danas-sutra pomagati u daljem radu i životu. Najzanimljivija mi je vatrena obuka, u sklopu koje imamo gadanja iz ličnog naoružanja u različitim uslovima, a najzahtevnija taktička, gde moramo da primenimo saznanja iz ostalih vidova nastave i za šta moramo da budemo i fizički spremni.

Ništa od toga ovim mlađim ljudima ne manjka... Izbijaju ko munje iza onog zida... Kad i poslednji pucaj utihnu, krenu kisa... I ona je sačekala kraj.